

ระเด่นลันได

ผู้แต่ง พระมหามนตรี (ทรัพย์)

ลักษณะการแต่ง กลอนบทละคร

ครั้งนั้น มีแขกคนหนึ่งชื่อ ลันได ทำนองจะเป็นพว กอินดู ชาวอินเดีย ชัดเซพเนจร เข้ามาอาศัยอยู่
ที่ใกล้โบสถ์พราหมณ์ ในกรุงเทพฯ เทียวสี่ขอขทานเขาเลี้ยงชีพเป็นนิจ พูดภาษาไทยก็มีใครได้ หัดร้องเพลง
ขอทานได้เพียงว่า "สุวรรณหงษ์ลูกดอกอย่าบอกใคร บอกใครก็บอกใคร" ร้องทวนอยู่แต่เท่านี้ แยกลันได
เที่ยวขอทาน จนคนรู้จักกันโดยมากในครั้งนั้น มีแขกอีกคน ๑ เรียกกันว่า แยกประดู่ ทำนองก็จะเป็นชาวอินเดีย
เหมือนกัน ตั้งคอกเลี้ยงวัวนม อยู่ที่หัวป้อม (อยู่ราวที่ สนามหน้าศาลสถิตยุติธรรม ทุกวันนี้) มีภรรยา เป็นหญิง
แถมมลายู ชื่อประดู่ อยู่มาแยกลันได กับแยกประดู่ เกิดวิวาทกัน ด้วยเรื่องแย่งนางประดู่
ขอความบางตอน

๑ ชมโฉม สูงระหงทรงเพรียวเรียวรูศ

งามละม้ายคล้ายอุรุทะกလာป่า

พิศแต่หัวตลอดเท้าขาวแต่ตา

ทั้งสองแก้มกัลยาดังลูกยอ

คิ้วก่งเหมือนกงเขาดีดฝ้าย

จุมุกละม้ายคล้ายพรั้าขอ

หูกกลางดวงพักตร์หักงอ

ลำคอโตตันสั้นกลม

สองเต้าห้อยตุงตั้งงูตะเคียว

โคนเขี้ยวแห่งรวบเหมือนบวบต้ม

เสวยสลาयाจุกพระโอษฐ์ร้อม

มันน้ำเขย่นาชมนางเทวี

ระเด่นสันได

เขียนโดย ภาษาศยาม

วันเสาร์ที่ 06 กันยายน 2008 เวลา 14:45 น. -

ที่มา : ประวัติวรรณคดีไทยสมัยสุโขทัยและอยุธยา ของเสนีย์ วิลาวรรณ